

straf, Tugthus og alt muligt, noget, som ved tidligere lignende Vejligheder, Ordførerne nok have holdt af at beskæftige sig med. I alt Fald havde jeg for mit Vedkommende været gladere ved, om det havde været holdt borte fra Forhandlingen her i Dag, hvad efter min Mening ogsaa uden Stade kunde være flet.

Alberti: Der er under denne Forhandling ført Klage over den lange Tid, der er hengaaet mellem Valget den 9de April og det Tidspunkt, da vi her kommer til at forhandle om Valgets Godkendelse eller Forkastelse. Det vil derfor vistnok findes naturligt, at jeg som Formand for Udvalget for Valgbrevets Prøvelse nu har taget Ordet for at udtale mig derom. Jeg skal da sige, at jeg fuldt ud indrømmer, at det er beklageligt, at vi først nu kommer til at afgøre denne Sag, og navnlig finder jeg det beklageligt, at de Vidneforhør, der ere blevne optagne, først ere blevne optagne paa et saa sent Tidspunkt, som flet er. Men Skylden for dette paahviler i ingen Maade Udvalget for Valgbrevets Prøvelse, men ubelukkende den Maade, hvorpaa Sættedommeren, Birkedommer Adler Lund, har taget Spørgsmaalet om den ved Valget givne Tidsskrift. Den Klage, som blev indgivet angaaende Tidsskriften, er, saaledes som den ærede Ordfører har oplyst, dateret den 5te Juni, og allerede den 10de Juni blev den tilsendt Sættedommeren med Paalæg om at uvidde sine Undersøgelser ogsaa til det Spørgsmaal, som denne Klage omfattede. Det første Forhør i denne Sag holdt han den 28de Juni, hvorpaa han sluttede Sagens første Omgang i den sidste Halvdel af August, idet han, saaledes som det er oplyst, paa dette Punkt af Sagen nøjedes med en Erklæring af Valgbestyrelsen og ikke en Gang gjorde sig den Ulejlighed at falde Klagerne i Forhør eller falde de Mand i Forhør, som de havde paaberaabt sig. Det havde dog ligget meget nær i det mindste at falde Klagerne i Forhør, foreholde dem den Klage, der var fremkommen om Valgbestyrelsens Formand, og tillige spørge denne om, hvad han havde at sige dertil. Det tror jeg, de allerfleste Forhørsdommere vilde have gjort, og hvis det var flet, vilde dette Forhør om Tidsskriften utvivlsomt have fundet Sted allerede i August—September Maaned, saaledes at vi havde haft det liggende for os, da Rigsdagen traadte sammen, saa at Sagen kunde være bleven afgjort omtrent paa samme Tid, som da Saksbøbing-Valget blev afgjort. Jeg finder det nu først og fremmest beklageligt for Valgfredsen, at den

har maattet være paa en Maade urepræsenteret i saa lang Tid, men jeg finder det langt mere beklageligt for Sagen selv; thi det er en Selvfølge, at om saadanne Punkter som det her drejer sig om, foregaaede i April Maaned, have Folk ikke saa stærkt Sukommelse, naar de forhøres i November og December Maaned, som hvis de havde været forhørte allerede i August. Jo længere Tid der gaar, desto flere vil der være af dem, der have paahørt den paagældende Udtalelse, som have glemt den, desto flere vil der være, som kunne komme til at blande noget andet ind deri, og af dem, der have glemt den paagældende Udtalelse, vil der, jo længere Tid der gaar, være desto flere, som, fordi de ikke kunne huske Udtalelsen, mene, at Udtalelsen ikke er falden. Af disse Grunde beklager jeg i høj Grad, at der er gaaet saa lang Tid hen, inden disse Forhør bleve optagne. Valgbrevsudvalget har, som sagt, imidlertid ikke nogen Skyld deri. Efter at Udvalget blev nedsat, blev de da optagne Forhør, der jo væsentlig angik Klagerne over Afstemningen i Dover-Benge Kommune, satte i Cirkulation blandt Udvalgets Medlemmer, og saa snart denne Cirkulation var til Ende, blev der holdt Udvalgsmøde, hvor det vedtoges at rekvirere ny Forhør. Disse blev rekvirerede i Slutningen af Oktober, blev optagne i November—December og kom her til Rigsdagen i Januar. Derefter har Sagen atter cirkuleret blandt Udvalgets Medlemmer gentagne Gange. Være Medlemmer ville jo se, at der er beskæftiget hele 3 Replikter fra hver Side, og hver Gang er Forhørsakterne gaaede rundt. Det er selvfølgelig, at alt dette har maattet tage Tid, og saaledes er det da gaaet til, at vi nu først kunne beskæftige os med Sagen her i Salen.

Hvad nu det Spørgsmaal angaar, som her foreligger, forekommer det mig, at Forholdet kun kan stilles paa en Maade, nemlig saaledes, at man først maa undersøge, om der ved det paagældende Valg er foregaaet nogen Overtrædelse af Valgloven. Hvis man saa finder, at det er blevet bevist, at der er foregaaet en saadan Overtrædelse af Valgloven, maa man ubetinget kassere Valget, med mindre der foreligger fuldt Bevis for, at den foregaaede Overtrædelse af Valgloven ikke har gjort nogen Stade. Foreligger der nemlig fuldt Bevis for, at den påserede Overtrædelse af Valgloven ikke har gjort nogen Stade, foreligger der mange Afgørelser af tidligere Folketing— og for øvrigt ogsaa een enkelt af det nuværende Folketing, nemlig angaaende Saksbøbing-Valget —, som gaar i den Retning,